

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.82/2025/30. szám

1

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2025. szeptember 17. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. október 15. napján kelt 98.B.12/2022/152. számú ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú bíróság tájékoztatja Terhelt2 II. r. vádlottat, hogy ha a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat vagy a dolog átvételére vonatkozó felhívás, továbbá a vádemelés után a jogerős vagy véglegessé vált határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

Terhelt1 I. r. vádlott személyazonosító igazolvány száma: szám1, levelezési címének feltüntetését mellőzi, tényleges tartózkodási helye: városnév Országos Büntetés-végrehajtási Intézet.

Terhelt2 II. r. vádlott személyazonosító igazolvány száma: szám2, lakcíme: cím32. szám, tartózkodási helyének feltüntetését mellőzi.

Terhelt3 III. r. vádlott lakcíme: cím33. szám.

Terhelt1 I. r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja akként, hogy egy nap szabadságvesztésnek egy nap letartóztatásban töltött idő felel meg.

A másodfokú eljárásban felmerült 27.000 (huszonhétezer) forint bűnügyi költség megfizetésére Terhelt2 II. r. vádlottat kötelezi.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. október 15. napján kelt 98.B.12/2022/152. számú ítéletével

[2] - Terhelt1 I. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata és a (3) bekezdés] miatt 6 év 6 hónap szabadságvesztésre, 300 napi tétel, egy napi tétel 1.000 forint összegű, összesen 300.000 forint pénzbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte, vele szemben 9.800.000 forintra vagyonekobzást rendelt el, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg és akként rendelkezett, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

[3] - Terhelt2 II. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata] miatt 2 év szabadságvesztésre és 150 napi tétel, egy napi tétel 1.000 forint összegű, összesen 150.000 forint pénzbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, a szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette és akként rendelkezett, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén Terhelt2 II. r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

[4] - Terhelt3 III. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata] miatt 1 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, a szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette és akként rendelkezett, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén Terhelt3 III. r. vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

[5] - Rendelkezett az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a pénzbüntetés meg nem fizetés esetén történő átváltoztatásáról, a lefoglalt dolgokról és a bűnügyi költség viseléséről.

[6] Az ítéletet ellen fellebbezést jelentett be

[7] - az ügyészség valamennyi vádlott terhére, kizárólag a büntetés súlyosítása végett, Terhelt1 I. r. vádlott esetében hosszabb tartamú fegyházbüntetés és ahhoz igazodó, hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabása, Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott esetében hosszabb tartamú végrehajtandó börtönbüntetés és ahhoz igazodó közügyektől eltiltás kiszabása érdekében,

[8] - Terhelt1 I. r. vádlott elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért,

[9] - az I. r. vádlott védője bizonyos cselekmények alóli felmentésért, másodrészen enyhítésért,

[10] - a II. r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés nemének és mértékének enyhítése iránt.

[11] A hatóság a fellebbezés ügyszám szám alatti írásbeli indokolásában hivatkozott arra, hogy a Központi Statisztikai Hivatal adatai szerint országosan a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények száma 2009. és 2023. között szinte megduplázódott, 2023-ra az országban regisztrált összes kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények közel felét a fővárosban és Pest vármegyében követték el, a bíróságok ítéletei semmilyen visszatartó erővel nem bírnak.

[12] Terhelt1 I. r. vádlott cselekményének konkrét társadalomra veszélyessége magas, az elkövetési idő több éves és az elkövetés tárgya többféle kábítószer, köztük ún. kemény drog is. Terhelt1 I. r. vádlott tagadta a bűncselekmény elkövetését, a nyilvánvalót – a kábítószer fogyasztást – ismerte el, amelynek jelentőség nem tulajdonítható, hiszen a minősítésben nem jelent meg. Büntetett előéletű, a bűncselekményt felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt, társtettesként követte el a jelentős mennyiség kétszeresét meghaladó mennyiségű kábítószerre és édesanyját is ő bujtotta fel, illetve ellene újabb bűncselekmény elkövetése miatt büntetőeljárás indult. Az I. r. vádlott a függő emberek kizsákmányolásából szerzett pénzből luxusban élt. Alanyi társadalomra veszélyességét mutatja, hogy a tárgyalásról hamis orvosi igazolással maradt távol, az utolsó tárgyaláson nem jelent meg, elfogatóparancs alapján került elő. Enyhítő körülményként a kábítószer mennyisége – figyelemmel arra, hogy az jelentős mennyiséget kétszeresen is meghaladta – nem értékelhető a javára. Indítványozta Terhelt1 I. r. vádlottal szemben a középértéket – mely 12 év 6 hónap - kisebb mértékben el nem érő tartamú fegyházbüntetés és ehhez igazodóan hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabását.

[13] Terhelt2 II. vádlott tagadott és büntetett előéletű, bár a terhére rótt mennyiség nem nagy, azonban erre az életvitelre rendezkedett be és a lehallgatási anyagok – különösen Terhelt1 I. r. vádlottal folytatott beszélgetések – alapján egyértelmű, hogy egy jól jövedelmező „bizniszbe” fogott. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság Terhelt2 II. r. vádlottat a törvényi minimumot meghaladó, de a középértéket - mely 5 év - el nem érő mértékű börtönbüntetésre ítélje és ehhez igazodóan tiltsa el a közügyek gyakorlásától.

[14] Terhelt3 III. r. vádlott esetében semmilyen olyan rendkívüli körülmény nem állapítható meg, amely indokolja az enyhítő szakasz alkalmazását. Nem ismerte be a bűncselekmény elkövetését és a lehallgatási anyagokból az is megállapítható, hogy rendszeresen segített be Terhelt1 I. r. vádlottnak. A III. r. vádlott olyan igazolt betegséggel nem rendelkezik, ami különös méltánylást érdemelne, magas vérnyomása és ízületi problémája népbetegségnek tekinthetők. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Terhelt3 III. r. vádlottat a törvényi minimum - mely 2 év - körüli tartamú börtönbüntetésre ítélje és ehhez igazodóan tiltsa el a közügyek gyakorlásától.

[15] A hatóság1 aügyszám1 számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint a törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta, a leplezett eszközök alkalmazása eredményének felhasználása Terhelt1 I. r. vádlottal szemben a Be. 252. § (1) bekezdés, míg Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a Be. 252. § (3) bekezdés alapján törvényes, az indokolás [135]-[142] bekezdésében foglaltakkal egyetértett.

[16] A történeti tényállás teljes mértékben megalapozott, az EBD2019. B.20. számú eseti döntés alapján a számelírás nem megalapozatlansági ok, így az kijavítással orvosolható. A törvényszék az ítélet [16] és [195] bekezdésében Terhelt1 I. r. vádlott által tanú8nak értékesített kokain tiszta hatóanyagtartalmának meghatározásakor alapul vett arányosítás alkalmazásakor a 2019. január 1. napjától február 16. napjáig terjedő időszakra vonatkozóan nyilvánvaló elírás folytán tévesen 2,5 hónapot tüntetett fel 1,5 hónap helyett, ezért annak kijavítása szükséges.

[17] Az indokolási kötelezettség teljesítésével megállapított, megalapozott történeti tényállás felülbírálatra alkalmas és irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 591. § (1) bekezdése alapján. Mindhárom vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a bűncselekmény minősítése törvényes.

[18] A büntetés kiszabása körében további súlyosító körülmény, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak többféle kábítószerre követték el a terhükre rótt bűncselekményt. A büntetés mértéke mindegyik vádlott vonatkozásában indokolatlanul enyhe, amely nem fejezi ki a bűncselekmény konkrét társadalomra veszélyességét. Figyelemmel Terhelt1 I. r. vádlott cselekményének kiemelkedő tárgyi súlyára és az ügyészi fellebbezés indokolásában helyesen hangsúlyozott, az I. r. vádlott társadalomra veszélyességét meghatározó tényekre, s Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak terhére rótt cselekmény jelentős tárgyi súlyára, a büntetési célok - hogy visszatartsa a vádlottakat a bűnisméltléstől, a társadalom más tagjait pedig bűncselekmény elkövetésétől - kizárólag hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása esetén érvényesülhetnek.

[19] Az 55/2007. BK vélemény II/2. pontja szerint Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak terhére rótt cselekmény konkrét tárgyi súlya, valamint a súlyosító körülmények nem indokolják a szabadságvesztés végrehajtásának a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdése alapján próbaidőre történő felfüggesztését. Ez a büntetési célokat, különösen a generális prevenciót nem szolgálja megfelelően. A cselekményük jellegére figyelemmel, Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak méltatlanok a közügyek gyakorlásában való részvételre, a Btk. 61. § (1)

bekezdése és a 62. § (1) bekezdése alapján esetükben a szabadságvesztés tartamához igazodó mértékű közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása is szükséges.

[20] Az ítélet rendelkező részében Terhelt1 I. r. vádlott előzetes fogvatartására vonatkozó adatok pontosításra szorulnak akként, hogy az I. r. vádlott dátum napján őrizetben, dátum1 napjától letartóztatásban volt.

[21] Mindezek alapján indítványozta a Fővárosi Törvényszék 98.B.12/2022/152 számú ítéletének megváltoztatását:

[22] - mindhárom vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés súlyosítását,

[23] - Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának súlyosítását,

[24] - Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésével kapcsolatos rendelkezés és a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi időpontjával kapcsolatos rendelkezésből a szabadságvesztés végrehajtása esetére kitétel mellőzését, a Btk. 61. § (1) bekezdése és a 62. § (1) bekezdése alapján a közügyek gyakorlásától eltiltásukat,

[25] - egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyását.

[26] Az I. r. védő a bejelentett fellebbezés írásbeli indokolásában a bizonyos cselekmények alóli felmentésért bejelentett fellebbezést nem tartotta fenn, azonban a fellebbezést nem vonta vissza és az indokolás tartalma szerint is vitatta a tényállás helyességét, így lényegében a bejelentett fellebbezés irányán nem változtatott. A mérlegelés tekintetében nem értett egyet az elsőfokú bíróság következtetéseivel, ugyanis a törvényszék a II. számú tanú előadásához és szavahihetőségéhez annak ellenére nem fűzött kétséget, hogy az elsőfokú eljárásban bizonyossá vált, hogy II. számú tanú bizonyos kérdésekben hazudott, például abban, hogy vele szemben jelen ügghöz kapcsolódó eljáráson kívül más büntetőeljárás ugyanezen bűncselekménytípus körében folyt-e, ebből azonban okszerűen levonható az a következtetés is, hogy II. számú tanú a tárgybeli időszakot megelőzően, illetve azt követően is fogyasztott kábítószer, aggályos az az állítása is, hogy kizárólag I. r. vádlottól vásárolt kábítószer. Nem lehet bizonyossággal kijelenteni azt, hogy a vádbéli időszakban II. számú tanú csak és kizárólag Terhelt1 I. r. vádlottól vásárolt volna fogyasztás céljából kábítószerket, a törvényszék mégis a II. számú tanú aggályos vallomása alapján állapította meg a Terhelt1 által II. számú tanú részére értékesített kábítószer mennyiségét.

[27] A büntetés kiszabása körében indítványozta értékelni az alábbiakat:

[28] - a kiskorú gyermeket nevelő tanú12 jelenleg rendkívül súlyos beteg, amely betegség igen előrehaladott és sajnálatos módon akár igen súlyos lefolyású is lehet, melyről orvosi dokumentumokat csatolt,

[29] - az időmúlásnak nem csak az elévülési idő okán van jelentősége, hanem azon okból is, hogy az I. r. vádlott hosszú idő óta áll büntetőeljárás hatálya alatt, az elsőfokú ítéletig 5 év telt el, azóta további év időmúlás következett be

[30] - osztotta a törvényszék álláspontját, miszerint értékelhető az a körülmény, hogy a jelentős mennyiség alsó határát milyen mértékben lépi át az a mennyiség, amelyet I. r. vádlott értékesített,

[31] - az elszaporodottság körében értékelt statisztikai számok félrevezetőek, mert a nyomozási technikák is jelentősen változtak, valószínűleg a felderítés lett hatékonyabb,

[32] - a II. számú tanú áldozatként történő bemutatása teljes egészében eltér a valós tényektől, elfogadhatatlan, hogy egy olyan személy, aki több alkalommal kerül a hatóság látókörébe kábítószer fogyasztási szokásai miatt, minden egyes alkalommal a hatósággal való együttműködése vagy elterelésen való részvétele kapcsán megússza a büntetést,

[33] - az I. r. vádlott büntetett előélete és a felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatti elkövetés körében nem hagyható figyelmen kívül az, hogy nem ugyanolyan és még csak nem is hasonló volt a bűncselekmény, ami miatt a büntetését kapta, illetve 2019. júniusa óta nem követett el újabb hasonló jellegű bűncselekményt,

[34] - az azóta indult büntetőeljárások kapcsán hivatkozott arra, hogy azokat a cselekményeket az I. r. vádlott az ítélethozatali időszakhoz közeledő feszült idegállapotában követte el és a sértett által kiprovokált indulati cselekményről volt szó.

[35] Mindezekre figyelemmel indítványozta a kiszabott büntetés enyhítését.

[36] A II. r. védő a fellebbezés írásbeli indokolásában az elsőfokú iratok 66. sorszáma alatti beadványában foglaltakkal egyező indokok alapján vitatta a leplezett eszköz alkalmazása eredményének felhasználását és mivel ezen kívül nincs bizonyíték a kereskedelem elkövetésére, indítványozta Terhelt2 II. r. vádlott felmentését. Az enyhítést célzó fellebbezés indokolásában az időmúlásra, a két kiskorú gyermekes családi állapotára és a belső arányosságra hivatkozott.

[37] A III. r. védő írásbeli észrevételében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés megfelelő. Terhelt3 III. r. vádlott egészségi állapota az elsőfokú ítélet kihirdetése óta súlyosan leromlott, orvosi iratokkal igazolta, hogy térdproblémáival kezelése folyamatban van, nála vizelettartási probléma, az arcüregében nyálkahártya duzzanat és anyagcsere rendellenesség alakult ki. Ezen túl gondoskodik súlyos beteg édesanyjáról, aki többek között érsebészeti problémákkal küzd, szív- és cukorbeteg, mozgásában fogyatékosnak minősül, önálló életvitelre nem képes, részére hatóság2 fogyatékosági támogatást folyósít, melyről iratokat mellékel. Értékelní szükséges az elsőfokú ítélet meghozatala óta eltelt további 11 hónapot is, mely a III. r. vádlottnak nem róható fel.

[38] A nyilvános ülésen az I. r. védő a fellebbezése írásbeli indokolásában foglaltakat annyiban egészítette ki, hogy

[39] - csatolt tanú¹² vonatkozásában egy dátum² napján kelt ambuláns lapot, mely tartalmazza, hogy a LIV. és LV. korong magasságában jelentős degeneratív eltérések ábrázolódtak, kyphoticus angulatio és discus hernia alakult ki, mely miatt műtéti beavatkozás indokolt, melynek kivizsgálása megkezdődött,

[40] - Terhelt¹ I. r. vádlott ellen folyamatban lévő büntetőeljárásokkal kapcsolatban kiemelte, hogy azok nem kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény miatt indultak, illetve csekély súlyú cselekmények miatt, ennek igazolására csatolta a hatóság³ 2025. március 13. napján kelt, nem jogerős ügyszám² számú végzését, melyben a bíróság zaklatás vétsége miatt 240 óra közérdekű munka büntetést szabott ki és a hatóság⁴ 2025. február 5. napján kelt ügyszám³ számú vádiratát, melyben az ügyészség garázdaság büntette miatt végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására tett indítványt,

[41] - hivatkozott arra, hogy a II. számú tanúval szemben indult eljárásban hozott ítélet alapján felmerül, hogy a tanú mástól is vásárolt kábítószer, nem csak az I. r. vádlottól, így vitatta az ítéletben megállapított, a II. számú tanúnak értékesített mennyiséget,

[42] – kiemelte, hogy az I. r. vádlott nem élt a függő emberek kizsákmányolásából szerzett pénzből luxusban, ugyanis a városnév¹ ingatlan tanú¹² tulajdonában áll, melyet a kapcsolatukat megelőzően szerzett,

[43] - indítványozta a kiszabott büntetés enyhítését és a szabadságvesztés tartamának a törvényi minimumban történő meghatározását.

[44] A nyilvános ülésen a II. r. védő a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartotta, a felmentésre irányuló fellebbezés indokaként kiemelte, hogy a leplezett eszköz eredménye nem felhasználható, az egyéb bizonyítékok pedig a kereskedés elkövetését nem igazolják. Az elsőfokú ítélet [138] bekezdésében szereplő, dátum³ napján kelt határozat tartalma nem ismert számára.

[45] A nyilvános ülésen a III. r. védő az írásbeli észrevételében foglaltakkal egyező perbeszédet tartott.

[46] A nyilvános ülésen az I-II-III. r. vádlottak megváltozott személyi körülményeikre nyilatkoztak, az ügy érdemében nem kívántak felszólalni, az utolsó szó jogán Terhelt¹ I. r. vádlott megbánásának adott hangot.

[47] A fellebbezések eredményre nem vezettek.

[48] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat a Be. 590. § (2) és (10) bekezdése alapján valamennyi vádlott vonatkozásában teljeskörű volt, kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére. A Be. 590. § (7) bekezdése alapján az ítéltábla mindezek mellett hivatalból felülbírált a Be. 671. § szerinti egyszerűsített felülvizsgálat alapját képező ítéleti rendelkezéseket is.

[49] A teljeskörű felülbírálat eredményeként a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta. A Be. 607. § (1) bekezdésben és a Be. 608. § (1) bekezdésében írt feltétlen, vagy a Be. 609. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott, az ügy érdemére kiható és a másodfokú eljárásban nem orvosolható, hatályon kívül helyezéshez vezető, relatív eljárási szabálysértést nem valósított meg. Az elsőfokú bíróság a részletes bizonyítási eljárást kellő alapossággal és körültekintéssel folytatta le. Ennek során ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, feltárta és vizsgálta mindazokat a körülményeket, amelyeket az ügy megítélése szempontjából lényegesnek tartott, amelyek a vádlottak büntetőjogi felelőssége, a cselekmény minősítése és a büntetés kiszabása szempontjából jelentősek voltak. Megidézett valamennyi tanút, akik kihallgatásának eredményeként az ügy eldöntése körében releváns adatok beszerzése volt várható, a tanúk kihallgatását megelőzően a törvényi figyelmeztetések elhangzottak. A szükséges terjedelemben ismertette az iratokat, illetve lejátszotta a leplezett eszköz alkalmazásának eredményéről készült hanganyagot is.

[50] Az ügy érdemi elbírálásának akadálya nem volt. Ennek eredményeképpen a másodfokú bíróság a Be. 561. § (3) bekezdés b) pont alapján rögzített, a vádlottak személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket és korábbi büntetéseikre vonatkozó adatokat az alábbiak szerint pontosítja:

[51] Terhelt1 I. r. vádlott élettársa a cég1-nél dolgozik, jövedelme nem ismert. A kiskorú gyermekét nevelő tanú12 egészségi állapota megromlott, nála a LIV és LV korong magasságában jelentős degeneratív eltérések, kyphoticus angulatio és discus hernia alakult ki, mely miatt műtėti beavatkozás előtt áll. Terhelt1 I. r. vádlott ellen az elsőfokú ítélet [4] bekezdésben szereplő eljáráson kívül három másik eljárás is indult:

[52] - a hatóság5on ügyszám4 számon, 2024. május 7. napján személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó cselekménnyel fenyegetve elkövetett zaklatás vétsége miatt, a hatóság3 a 2025. március 13. napján kelt, nem jogerős ügyszám2 számú végzéssel zaklatás vétsége [Btk. 222. § (2) bekezdés a) pont] miatt 240 óra közérdekű munka büntetést szabott ki vele szemben,

[53] - a hatóság6on ügyszám5 számon, 2024. május 18. napján fegyveresen elkövetett garázdaság büntette miatt, mely ügyben a hatóság4 2025. február 5. napján ügyszám3 számon emelt vádat ellene, az eljárás bírósági szakban folyamatban van,

[54] - a hatóság7on ügyszám6 számon, 2024. január 3. napján elkövetett közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt.

[55] Terhelt2 II. r. vádlott havi jövedelme 200-300.000 forint, élettársa jövedelme is ugyanennyi.

[56] Terhelt3 III. r. vádlott jövedelme 64.000 forint ápolási díj. Beteg édesanyjáról gondoskodik, aki érsebészeti- és szívproblémák, cukorbetegség miatt áll kezelés alatt, mozgásában súlyosan fogyatékosnak minősül, önálló életvitelre nem képes, az édesanyja jövedelme 77.000 forint. Az elsőfokú ítélet [7] bekezdésben feltüntetett betegségeken kívül Terhelt3 III. r. vádlott térdfájdalom, vizelettartási problémák, az arcüreg nyálkahártya duzzanata és anyagcsere rendellenesség miatt is orvosi kezelés alatt áll.

[57] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentes, az a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt. A tényállás [16] bekezdésében lévő nyilvánvaló elírást akként javítja ki a másodfokú bíróság, hogy Terhelt1 I. r. vádlott tanú8 tanúnak 2019. évben, január 1. és február 16. között - helyesen - 1,5 hónap időtartamban értékesített kokaint.

[58] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés d) pont alapján, a szükséges részletességgel tartalmazza a bizonyítékok megjelölését és tartalmuk ismertetését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta. Azt a másodfokú bíróság annyiban

[59] - helyesbíti, hogy a [127] bekezdésben a 2019. január 18-i közlemény száma számsor, a [161] bekezdésben a 2019. február 5-i közlemény száma számsor1,

[60] - kiegészíti, hogy a [80] bekezdésben szereplő közlemények száma számsor2, a [84] bekezdésben szereplő közlemények száma számsor3, a [146] bekezdés második mondatában szereplő közlemények száma számsor4, a [148] bekezdésben szereplő közlemény száma számsor5.

[61] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége során indokolási kötelezettségét részletesen teljesítette, számot adott arról, hogy a vádlottak - kereskedés tagadásából álló - védekezésével szemben a tényállást mely egyéb bizonyítékokra alapította. Az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott azzal, hogy a bizonyítékok beszerzésére törvényesen került-e sor. Az ítéltábla is megvizsgálta a leplezett eszköz eredményének kirekesztését célzó II. r. védői indítványt, azonban azt nem tartotta alaposnak, érdemben osztotta az ítélet [134]-[143] bekezdésében foglaltakat.

[62] Az indokolás [138] bekezdésében hivatkozott, a hatóság8 ügyszám7.lepl. számú, dátum3 napján kelt, a bírói engedélyhez kötött leplezett eszköz alkalmazásának megszüntetéséről szóló irat a nyomozati irat 8.7.4. szám alatt található, azt az elsőfokú bíróság a 2024. február 6. napján tartott tárgyaláson ismertette (elsőfokú iratok 85. számú jegyzőkönyv 1. oldal), így a II. r. védőnek ezen irat ismerete hiányára történő hivatkozása nem volt alapos.

[63] Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást akkor, amikor a Be. 252. § szerinti jogszabályhely 2021. január 1. napjával történt módosítását megelőző tartalma alapján vizsgálta a leplezett eszköz alkalmazása eredményének felhasználhatóságát. A szabályozás kapcsán az indokolás [137] bekezdésében megfelelően ismertette a jogi szabályozás szövegét, e körben indokolt kiemelni, hogy a Be. 252. § (4) bekezdés jelenleg hatályos rendelkezése szerint a (2) és (3) bekezdésben meghatározott esetben a leplezett eszköz alkalmazásának eredménye immár akkor használható fel, ha a leplezett eszközök alkalmazására feljogosított szerv a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazásának megszüntetését követően harminc napon belül az engedélyben meg nem jelölt személy, illetve bűncselekmény vonatkozásában az előkészítő eljárás vagy a nyomozás megindításáról, illetve a már folyamatban lévő büntetőeljárásban való felhasználásáról rendelkezik, illetve azt kezdeményezi, erről a leplezett eszközök alkalmazására feljogosított szerv a leplezett eszközt engedélyező bíróságot az ügyészség útján tájékoztatja. A módosítás szövege alapján nyomon követhető az ún. kiterjesztett felhasználásra vonatkozó szabályozás változásának oka, ugyanis a módosítással le kívánták fedni azon eseteket is, mikor nincs szükség új eljárás megindítására, mert már folyamatban van egy büntetőeljárás. Mindezt a törvény 2021. január 1. napjával történt módosításához fűzött előterjesztői indokolás is egyértelműen rögzíti.

[64] Jelen ügyben kábítószer-kereskedelem büntette miatt a nyomozás elrendelésére dátum5 napján került sor (nyomozati iratok 7.1. szám alatt), az elsőfokú bíróság a 2021. január 1. napja előtti szabályozás alapján helyesen vont következtetést arra, hogy a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazásának megszüntetését - mely dátum3 napja - követően harminc napon belül, dátum4 napján Terhelt2 II. r. vádlott gyanúsított kihallgatása olyan eljárási cselekményként értékelendő, mely alapján a nyomozás kiterjesztettnek, megindultnak volt tekintendő vele szemben is, visszaélésszerű eljárásra utaló körülmény nem merült fel. Az eljárási törvény akkori hatályos szövege pedig nem szabályozta azt az esetet, amikor már megindult nyomozásban merült fel az információk felhasználása, az eljárás szabályszerűségének vizsgálatakor utóbb, 2021. január 1. napjától hatályba lépő előírások - a már folyamatban lévő büntetőeljárásban való felhasználásáról történő rendelkezés, illetve annak kezdeményezése – formális elmulasztása a hatóságon nem kérhető számon.

[65] Az elsőfokú bíróság a 35. és 43. sorszám alatti iratok ismeretében helyesen utalt arra, hogy a büntetőeljárási törvény - a ma hatályos szabályozással e körben egyező módon - csak tájékoztatási kötelezettséget írt elő és nem kötötte a leplezett eszközök alkalmazása eredményének felhasználhatóságát a nyomozási bíró engedélyéhez, így a tájékoztatás elmulasztása a leplezett eszköz alkalmazásával beszerzett bizonyíték kirekesztéséhez ugyancsak nem vezethetne, az ugyanis természeténél fogva az eljárásban részt vevők büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmét nem eredményezheti. A jelen esetben azonban utalni kell arra is, hogy miután a leplezett eszköz alkalmazásakor hatályos szabályozás a már folyamatban lévő büntetőeljárásban történő felhasználásról való rendelkezésre semmilyen előírást nem tartalmazott, az erről történő formális tájékoztatási kötelezettség elmulasztásának lehetősége fel sem vethető.

[66] A hiányos törvényi szabályozás mellett a törvényszék kifogástalanul járt el, amikor a hatóság eljárását oly szempontból vizsgálta, hogy az tartalmilag megfeleltethető-e az akkor hatályos büntetőeljárási törvényhez fűzött – a már folyamatban lévő büntetőeljárás 30 napon belüli kiterjesztésének kötelezettségét tartalmazó – az előterjesztői indoklásból megismerhető jogalkotói célnak és a biztosítani kívánt, a készletezést tiltó, feltétlen érvényesülést kívánó alkotmányossági követelményeknek. Helyesen jutott arra is, hogy e

követelményeket a hatóság eljárása Terhelt2 II. r. vádlott esetében – akit a leplezett eszközök alkalmazásának dátum3 napján történt megszüntetését követően a nyomozó hatóság az ügyben dátum4 napján gyanúsítottként vont felelősségre – messzemenően teljesíti, azonban az így beszerzett bizonyítékok felhasználásának Terhelt3 III. r. vádlott esetében az elsőfokú ítélet [143] bekezdésében írtak szerint már akadálya van.

[67] A törvényszéki indokolás alapján nyomon követhető, hogy a tényállás 1. pontja esetében miért fogadta el tanú8 és a II. számú tanúk vallomását, a kábítószer fajtáját, mennyiségét és a hatóanyagtartalmat milyen számítási módon állapította meg, e tekintetben a Be. 7. § (4) bekezdés alapján a legkedvezőbb értékeket vette figyelembe. A II. számú tanú határozott nyilatkozatot tett mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottaktól mikor és mennyi kábítószeret vásárolt, a védő által a másodfokú eljárásban előadott hivatkozás, miszerint más ügyben a II. számú tanú előadást tett egyéb beszerzési forrásra is, az I. r. és III. r. vádlottak szerepére tett előadását nem kérdőjelezi meg, a tanút szavahihetlenné nem teszi, hiszen a jelen eljárásban tett terhelő vallomása összhangban állt a telefonbeszélgetések rögzített tartalmával és az egyéb bizonyítékokkal, a vallomásban szereplő bizonytalanságokat pedig a törvényszék – amint arra az ítéltábla már utalt – minden esetben a vádlottak számára legkedvezőbb módon értékelte. A törvényszék részletesen bemutatta, hogy a tényállás 2. pontja esetében a rendelkezésre álló bizonyítékok, így a házkutatásról készült jegyzőkönyv, a vegyész-, daktiloszkópai- és toxikológiai szakértői vélemények és a lehallgatás eredménye alapján miért lehetett megnyugtató következtetést vonni a cselekmény vád szerinti elkövetésére.

[68] A felmentésre irányuló fellebbezések – új bizonyíték hiányában – lényegében a már meglévő, a törvényszék által egyenként és összességében, kimerítően értékelt bizonyítékok mérlegelésének kritikái, melyek az indokolási kötelezettség teljesítése és a megalapozott tényállás mellett a felülmérlegelési tilalomra figyelemmel eredményre nem vezethettek.

[69] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, a példás alaposságú, precíz jogi indokolásban foglaltakat a másodfokú bíróság osztotta, annak kiegészítése nem szükséges, azt csupán annyiban pontosítja, hogy a jogi indokolás [195] bekezdésében Terhelt1 I. r. vádlott által megvalósított értékesítés tartama tanú8 tanú esetében 2019. évben 1,5 hónap.

[70] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést, céljának szem előtt tartásával, a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez. A Btk. 79. §-ban foglalt büntetési célok: a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[71] A büntetés kiszabása körében értékelendő enyhítő és súlyosító körülményeket a törvényszék részletesen számba vette, azokat a másodfokú bíróság akként egészíti ki, hogy

Terhelt1 I. r. vádlott esetében további enyhítő körülmény az élettársa megromlott egészségi állapota.

[72] A cselekmény tárgyi súlyát a jogalkotó a büntetési tételkeretben kifejezésre juttatta, az irányadó középértéket a törvényszék a [208] és [212] bekezdésben helytállóan rögzítette. A tényállásbeli magatartások konkrét tárgyi súlya körében el nem mellőzhető jelentőségű, hogy milyen típusú kábítószer volt az elkövetés tárgya; a kábítószer-kereskedelem büntetnének négy elkövetési magatartása (kínál, átad, forgalomba hoz, kereskedik) közül a vádlottak terhén melyik állapítható meg; mennyi volt a minősítést is meghatározó, a cselekménnyel érintett kábítószeres tiszta hatóanyag-tartalma; a vádlottak magatartása hosszabb vagy rövidebb időn át megvalósult; illetve az egyes vádlottak a bűncselekményben betöltött szerepe. Emellett indokolt vizsgálni még az egyes vádlottak alanyi társadalomra veszélyességét is, e körben értékelendők a bűnügyi nyilvántartás adatai alapján megállapítandó újabb eljárások, illetve jelenlegi életvitelük, családi és egzisztenciális körülményeik.

[73] A fentebb részletesen kifejtett büntetéskiszabási körülmények együttes értékelésével a másodfokú bíróság a büntetések nemét és tartamát valamennyi vádlott esetében megfelelőnek találta, sem a súlyosítást, sem az enyhítést célzó fellebbezések nem vezettek eredményre.

[74] Terhelt1 I. r. vádlott esetében a büntetés kiszabásakor nyomatékkaal volt értékelendő, hogy a cselekményt huzamosabb időn át, három éven keresztül valósította meg, az elkövetés tárgya között megtalálható volt a kokain, mely a cselekmény megítélését súlyosítja és a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés hatálya alatti elkövetésre is figyelemmel a büntetés enyhítését kizárta. Ellenben az irányadó tényállásban szereplő mennyiség - az ügyészség álláspontjával szemben - a cselekmény megítélésekor nyomatékkaal veendő figyelembe, hiszen az a gyakorlatban előforduló, a jelentős mennyiség alsó határát többszázszorosan meghaladó hatóanyag-tartalomhoz képest nem kiemelkedő. Az I. r. vádlott alanyi társadalomra veszélyessége körében pedig azt is látni kell, hogy kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény miatt nem indult eljárás ellene, a cselekmény után indult eljárások tárgyát képező csekélyebb tárgyi súlyú bűncselekmények elkövetése pedig pár hónapos időszakot ölel fel (dátum6 között), mely alapján nem lehet következtetni olyan bűnözői életútra, mely a kiszabott büntetés lényeges súlyosítását indokolta volna.

[75] Terhelt2 II. r. vádlott esetében kiemelt nyomatékkaal értékelendő, hogy bár több fajta kábítószerrel kereskedett, az érintett kábítószer rendkívül kis mennyiségű és az elkövetési idő is csak pár hónapot felölelő, mely annak ellenére, hogy a legszigorúbb megítélésű magatartást valósította meg (kereskedés), a cselekmény konkrét tárgyi súlyát nem teszi oly mértékűvé, mely megalapozta volna a törvényi minimumban meghatározott büntetés emelését. Ellenben, figyelemmel büntetett előéletére és az elkövetés körülményeire, meghatározó, aktív magatartására és arra, hogy e bűncselekmény elkövetésére rendezkedett be, a szabadságvesztés büntetés enyhítésére sem látott a másodfokú bíróság lehetőséget.

[76] Terhelt3 III. r. vádlott magatartásának megítélése a legenyhébb, hiszen Terhelt1 I. r. vádlott megbízása alapján járt el, mindösszesen három alkalommal, lényegében az I. r. vádlott utasításait hajtotta végre. Az ügyészség indítványozta, hogy a leplezett eszköz

alkalmazása eredményeként a bíróság a cselekményét nagyobb súllyal értékeli, azonban az elsőfokú bíróság az indokolás [143] bekezdésében helytállóan fejtette ki, hogy a felhasználhatóság törvényi feltételei hiányoznak, így a megállapított tényálláson kívüli magatartások értékelésére nem kerülhetett sor. A III. r. vádlott esetében is meghatározó, hogy a becsléssel megállapított hatóanyag tartalom, az elkövetési időszak és az eladások száma is elenyésző, emellett az elsőfokú ítélet kihirdetése óta további mértékben megromlott egészségi állapota és tartásra szoruló beteg hozzátartozójáról gondoskodása mind indokoltá tették az enyhítő szakasz alkalmazását, a kiszabott büntetés megfelelő, annak súlyosítása irányuló ügyészi fellebbezés nem volt alapos.

[77] Az ítéltábla mindhárom vádlott esetében figyelemmel volt arra, hogy ha a másodfokú bíróság a tényállást nem egészítette ki, illetve nem helyesbítette, az elsőfokú bíróság ítéletében a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nincs helye [Be. 605. § (2) bekezdés].

[78] Az elsőfokú bíróság az ítélet [219] bekezdésében részletezte, hogy mely szempontok indokolták a büntetés végrehajtásának felfüggesztését, az ítéltábla maradéktalanul osztotta a törvényszék álláspontját, miszerint a büntetési célok Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében nem kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabásával érhetők el, figyelembe véve a 8/2015. (IV. 17.) számú AB határozat tartalmát is, melynek [51] és [52] bekezdésében az Alkotmánybíróság rámutatott, hogy a büntetés végrehajtásának felfüggesztése a bünteteskiszabás keretei között a jogalkotó által biztosított kedvezmény, mellyel a jogalkotó alkalmat kíván adni a bűnelkövető számára a bűncselekmények elkövetésétől tartózkodó életvezetésre és a büntetés végrehajtásának elkerülésére.

[79] Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében érvényesül a Btk. 85. § (1) bekezdés rendelkezése is, mely szerint a szabadságvesztés végrehajtásnak felfüggesztése nem kerül ellentétbe az általános megelőzés követelményével, de fokozottan érvényesül a speciális prevenció. Kiemelendő, hogy azóta egyikükkel szemben sem indult újabb eljárás, több éve állnak büntető eljárás hatálya alatt, személyi körülményeik, életvitelük rendezett, így alaposan feltehető, hogy a büntetés célja a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhető. Az 55/2007. számú BK vélemény szerint a próbaidő tartamának meghatározásánál, ha az elkövető személyi körülményei kedvezőek, előtérbe kerülnek a bűncselekmény elkövetésének körülményei: a bűncselekmény jellege, a bűnösség foka, a bűncselekmény indítéka, az elkövetőnek a bűncselekmény elkövetése után tanúsított magatartása. Mindezeket a körülményeket elsősorban az egyéni megelőzés szempontjából értékelve, az ítéltábla szerint a törvényszék a próbaidő tartamát is egyéniesítve és megfelelő mértékben határozta meg.

[80] A törvényszék a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, Terhelt1 I. r. vádlottal szemben mellékbüntetés kiszabásáról, vagyonekobzás elrendeléséről és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak esetében a pénzbüntetés alkalmazásáról, valamint a lefoglalt dolgokról és a bűnügyi költség viseléséről is a jogszabályoknak megfelelően döntött. Az elsőfokú bíróság Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében a Btk. 87. § b) pontban foglaltakra történő figyelmeztetést sem mulasztotta el és a 8/2015. (IV. 17.) számú AB határozat alapján az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét is vizsgálta, megfelelő indokok mentén elvetve érdemességüket.

[81] A Be. 321. § (5a) bekezdés 2024. március 1. napjától hatályos rendelkezése szerint, ha a bíróság, az ügyészség vagy a nyomozó hatóság a lefoglalást megszünteti és a dolgot kiadni rendeli, de a dolog átvételére jogosult vagyoni érdekelt a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat vagy a dolog átvételére vonatkozó felhívás, továbbá a vádemelés után a jogerős vagy véglegessé vált határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül. Erről a lefoglalás megszüntetéséről szóló határozatban kell rendelkezni, melyet a másodfokú bíróság pótolta és a Be. 321. § (5a) bekezdés alapján tájékoztatta Terhelt2 II. r. vádlottat a törvényi rendelkezésről.

[82] Az ügyészség indítványozta az elsőfokú ítélet rendelkező részében Terhelt1 I. r. vádlott előzetes fogvatartására vonatkozó adatok pontosítását, azonban az elsőfokú iratok 122. és 138. számú iratok alapján megállapítható, hogy a letartóztatás elrendelésére dátum napján sor került, így a helyesbítést a másodfokú bíróság nem tartotta szükségesnek.

[83] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok körében Terhelt1 I. r. vádlott személyazonosító igazolvány számát és tényleges tartózkodási helyét helyesbítette, levelezési címének feltüntetését mellőzte, Terhelt2 II. r. vádlott személyazonosító igazolvány számát és lakcímét helyesbítette, tartózkodási helyének feltüntetését mellőzte, Terhelt3 III. r. vádlott lakcímét helyesbítette.

[84] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla - a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta, a határozat a Be. 605. § (4) bekezdés alapján a helybenhagyás indokait röviden tartalmazza.

[85] Terhelt1 I. r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött idő beszámításáról a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdés alapján rendelkezett.

[86] A másodfokú eljárásban felmerült 27.000 (huszonhétezer) forint büntügyi költség megfizetésére a Be. 574. § (1) és (4) bekezdés alapján kötelezte Terhelt2 II. r. vádlottat kötelezte.

[87] A Fővárosi Ítéltábla határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2025. szeptember 17.

dr. Szalai Géza s.k.

dr. Sárecz Szabina Martina s.k.

dr. Szabó Ágnes Petra s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2024. október 15. napján kelt 98.B.12/2022/152. számú ítélete Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.82/2025/30. számú végzésével 2025. szeptember 17. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. szeptember 17.

dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke